

Sint-Petrus en H. Bernadette

Contactblad van de R.K. geloofsgemeenschap voor Oirschot en Spoorдонк
van de parochie Sint-Odulphus van Brabant

DECEMBER 2018

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

Hemeltjelijef

Heilige verhalen in zalig Oirschot

Het katholieke geloof heeft altijd een belangrijke rol gespeeld in de gemeente Oirschot. Sporen zijn nog overal te vinden, zowel in materiële (kerken, kloosters en kapellen) als in immateriële vorm (driekoningenzingen, Allerzielenprocessie en Sint-Hubertusviering). Het Rijke Roomse Leven zit nog bij veel mensen in de genen.

Omdat museum de Vier Quartieren een grote en bijzondere collectie religieus erfgoed heeft en omdat december een maand is met veel religieuze hoogtepunten, heeft het museum dit rijke religieuze erfgoed in de schijnwerpers gezet.

Grote collectie volksdevotie

Het dagelijks leven was doordrongen van het geloof. Dat uitte zich in volksdevotie en volkskunst. Overal in huis waren religieuze voorwerpen aanwezig, zoals Mariabeelden, huiszegens, rozenkransen en wijwatervaatjes. Religieuze rituelen zoals doop, eerste communie, huwelijk en ziekenzalving markeerden de belangrijke fases in het leven. Geloof inspireerde ook veel kunstenaars. In deze expositie zullen veel topstukken te bewonderen zijn uit de eigen collectie van het museum. De expositie besteedt ook aandacht aan de religieuze iconen van Oirschot.

Sint-Odulphus

Een heilige die echt bij Oirschot hoort is Sint-Odulphus. Hij werd rond 780 in Best geboren en volgde zijn opleiding tot priester aan de Latijnse School. Voordat hij naar Utrecht vertrok, was hij werkzaam als pastoor in de Mariakerk in Oirschot. Vanuit Utrecht vertrok hij naar Friesland om het werk van Wilibrordus en Bonifatius voort te zetten en de Friezen te bekeren tot het christendom. Het feest van Sint-Odulphus wordt gevierd op zijn sterfdag 12 juni.

Voordracht van pastor Wilfred van Nunen bij de opening van de expositie 'Hemeltjelijef...' in Museum de Vier Quartieren

Hemeltjelijef, wè zèn hier veul miense, het is me een eer ûm hier te zèn
Ge zult oan m'n appel, beminde geleuvigen, wel zien dè ik Odulphus ben
De tentoonstelling in dees museum die krègt van mèn een tien
want er is hier heel veul moois en waardevols te zien
Over de geschiedenis van het geleuf en de vûrmen van gebed
over vroomheid en devotie en goei wèrk dè is verzet.
het is allang geleeje dè ik ès pestoor oit noar hierre kwam
en dè k m'n bijdrage mocht leveren oan het bewaken van de vlam
De vlam van het geloof in de goedheid van Gods zegen
die verbeeld wordt in dees watter dè een bietje vuult ès regen
Zegenen, dè dinne ze vruuger mî een tèkske van de palmen
tegen het onweer en de bliksem en vûr het groeien van de halmen
ôk de rozzekrans wie gebejen, mî vertrouwen en vol vuur
ûm wè gunsten te verkrège en genade in oew leste uur
Mèr wieste gullie wel dè de rozzekrans van moslims afkomstig is?
De Ottomanen hà'n al zoen gebedssnoer, iets wè 'k in Bèst vruuger nog nie wist.
De volkse naam ervan wier, ge zult 't wel weten, paternoster
hij wier gebeden dÛr Jan en Alleman, en nie alleen in 't klôster
Over klôsters gesproken: Maria Margaretha der Engelen stichtte er een
Het klôster van de Karmel, mi zusters devoot en heel sereen
Maria Margaretha wilde branden, lichten, uit liefde vûr onze lieven Heer
En ok noa durren dood bracht ze genezing, nie ééns, mèr keer op keer
't Is dûrrum dè ze dur de miensen hier de heilige non wordt genoemd
ook zonder zaligverklaring wordt hurre noam hier wel geroemd
In de gedaante van heilzame ollie hi ze zichzelf hillemoal gegeven
mèr (zo ès Leentje altèd zi) ge moet er wél in geleuve, anders zulde 't nie beleve
Ook de zusters Franciscanessen, ge wit wel van Kloster Nazareth,
hebben Orskot mî hun zûrg en onderwijs verdimmes goed op de kaart gezet
Een goeie eeuw lang waren er hier ook poaters Montfortanen
Ze leidden in verre missieoorden het leven in gezegende banen
Het oantal seminaristen waar er groot, ge kreeg ze hast nie geteld
doar in het buurtschap Straten in kasteel Bijsterveld
Processies en professies, wijdingen en geregeld een mooi fist
het Rijke Roomse leven is unne bijzonderen tèt gewist.
Dees sôrt wijsheden kunde hier in het museum vène
Ge kunt hier ûrre kèke en dan nog bende nie tèijne
In de middeleeuwen hân veul kannunniken nog ginne plechtigen tittel
mèr ze hân wèl allemoal een stem in het kapittel
En volgens de leer der kerk leefden ze celibatair, de kannunniken
Mèr de miste verkozen een leven mi iemand in een japunneke
Dè moes toch kunne, vûr het wèrk mâkt dè toch nie út
Zoo waere die Orskotse kanunniken d'n tèt wèdd vûrût
Ze dinne de mis en ze vierden het lof
in het Mariakerkske op het mooie Vrijthof
Zes kerre per dag kwamen ze samen um te bidden en te zingen
Dus ze ha'n echt nie veul tèt vûr té veul wirreldse dingen.
Het geloof in Gods almacht en de goedhèd van Onze Lieven Heer
won flink oan invloed, noar de kerk gingen er steeds meer
Dûrrum kwam er 500 joar geleje een grôtter kerk, heel sjiek
genoemd noar Sint Petrus banden, inmiddels gepromoveerd tot basiliek
We stoan ôk stil bè een stukske donkerder verleeje,
d'n tèt dètter tussen kattelieken en protestanten wier gestreeje

Zuster Maria Margaretha

In het karmelietessenklooster in de Nieuwstraat wordt het gedachtegoed van zuster Maria Margaretha der Engelen - in de volksmond 'de Heilige Non van Oirschot' genoemd - gekoesterd. Zuster Maria Margaretha volgde op een extreme wijze het lijden van Jezus Christus. In 1654 ontving ze de stigmata, dat zijn wonden op de plekken waar Jezus gekruisigd was. Zuster Maria Margaretha werd vooral beroemd na haar dood in 1658. Volgens de legende was haar lichaam, na maanden opgebaard te zijn geweest, nog puntgaaf. Wel scheidde het een soort olie af, waarmee mensen genezen konden worden.

Heilige Eik

Naast een heilige en een beroemde zuster heeft Oirschot ook nog een Heilige Eik. Volgens een legende vond een herder in 1406 een Mariabeeldje in de Beerze. Het beeld werd naar de kerk gebracht, maar keerde telkens weer terug naar de holle eik. Dat was een teken voor de bewoners om hier een Mariakapel te bouwen. Dit groeide uit tot een bedevaartplek. Nog steeds steken mensen hier een kaarsje aan om te bidden voor iemand of om steun te vragen aan Moeder Maria.

De tentoonstelling 'Hemeltjelijef ...'

vertelt de verhalen over het rijke religieuze erfgoed van Oirschot. Een tijd die nog leeft in het collectief geheugen van veel Brabantse mensen. 'Hemeltjelijef ... Heilige verhalen in zalig Oirschot' is te bezoeken tot 22 april 2019. Dagelijks van 13.00 tot 16.30 uur. Maandag gesloten. Museum de Vier Quartieren, St. Odulphusstraat 11, Oirschot
www.museumdevierquartieren.nl

De tentoonstelling is tot stand gekomen in samenwerking met:

- Parochie Sint-Odulphus van Brabant
 - Klooster Nazareth
 - Klooster Montfortanen
 - Karmel Sint-Jozef
 - Museum Kruysenhuis
 - Heemkundekring de Heerlijkheid Oirschot
 - Heemkundekring den Beerschen Aard
- En met hulp van:
- Gemeente Oirschot
 - Stichting Melis-van Beek
 - Stichting De Mug-van Heiningen

In diejen téd konden er geen twee geloven op één kussen
want doar laag onherroepelijk d'n duvel tussen

In diejen téd leefde Jan Daems Van Nunen, unne bekende Orskotse naam
Hij was er ginne van de Hakke, mèr toch was-ie vûrnaam

In hil het land gingen er overal veul bilden om

Ze ha'n het zelfs vûrzien op Ôrskots belangrijkste heiligdom, dom dom dom.

Bè d'n 'hèlligen' Èijk hàn protestanten de kapel gesloopt

Mèr Jan Daems din woarop de miensen hàn gehoopt

Hij herbouwde de kapel, ûrst van zand en mî wè plaggen

mèr noadderhand van steen, heel skôn, zodè Maria wèr kos lachen

Temidden in een wirreld vol zûrgen en gejoag

vène miensen er wè rust tot op de dag van vandoag

Tegen de stroom in goan dè moete we oit allemoal

Goa dan mèr noar Maria ûm te komme op verhoal

Noa de kerk goan is iet wè veul miensen nie mér paast

Mèr een kaarske oanstoken geeft jong en oud nog steeds houvaast

Het doet ons beseffen dé het leven nie dûr ons is bedôcht

en dèt dik anders lopt, dan zooge't had verwocht

Want het kumt zo ès het kumt, het leven is gegeven

mèr um het goed te hebben kunde zelf noar vrede streven

Um dè te kunne, moette oew hande eens vouwen tot een gebed

in de kerk, vûr het eten, of soaves in oew bed

Ès kind heb ik dè geleerd, van ons pa en van ons moe

pas ès ik haj gebede din ik vertrouwvol m'n eugskes toe

Dank u lief heerke, dank oe lief vrouwke, dank u lief engeltjes zoet

die Dulfke bewaren moet vûr water en vure, krank ure, haastige dood

alle ongelukke amen. Dulfke gaat lekker slapen in Gods name.

En toen ik aacht geworre waar

was 't moment van de ûrste communie daar

Wè waar ik gruts. Ik kreeg een héél skon pèkske oan

en wé vond ik het spannend toen ik vûr ons Heer moes kniele goan.

Ik waar in de kerk al zoe weèd gekomme

Dè onze lieven Heer in mijn hartje kos komme

Joarre loater mi 't vûrmsel kreeg ik van d'n bisschop een tik op m'n wang

Mèr dè kon me niks skille, want ik waar toen vûr d'n duivel nog nie bang.

Vanaf die dag wier ik beziel d'ûr d'n helper, de hellige Geest

En hij is vanaf die dag, zo dèk weet, nog geen seconde weggeweest.

Hij riep me zelfs, ja meer da ééns, tot het heilig priesterschap

Dè waar vûr een boerke uit Bèst toch wel een hele grote stap.

Ik wier benoemd in Orskot, dè meer ontwikkeld waar

Verkondigde de boodschap begrijpelijk en klaar.

Ik heurde ok geregeld vur alleman de biecht

en ik kan oe verzekeren, er wier oit heel wé afgeliëgt.

Mèr toegegeven, elke keer bedenken wé ge moet biechten, dè is ôk onbegonnen

Er wier dûrrum d'ûr jong en oud dik zoe mèr iet verzonnen

Het lêste wè ze dan zinne waar: o ja, ik heb ôk gelogen

dan zin ik: dè doacht ik al, mèr d'n Heer is goed, oew zonden zèn vervlogen.

Ik zalfde zieken, doopte de kleintjes, din elken dag de mis

en voerde de geleuigen binnen, in Gods geheimenis.

D'n bisschop docht: dè moete ze ook weten in verre heidense oorden

Durrum stuurde hij me hillemoal alleen noar het verre Noorden.

Hier in Ôrskot konden ze zich op goei opvolgers beroemen

Ik zal er eens een poar mi name noeme

Petrus Vladderacchus, Franken en de Vries

die waar van unne goeien borrel en unne sigaar echt nie vies

De meest recente noame zèn die van Klomp en ook van Spijkers,
miensen mi twee benen op de grond, nie van die weijwatterzijkers

Soame mi veul vrijwilligers, actief en toegewijd

wordt het evangelie hier nog steeds verkondigd en liefdevol verspreid

In een wirreld die geregeerd wordt d'ûr Google, Trump, Un, Apple, Halloween

mag de boodschap nog steeds worre geheurd en het licht worre gezien

Zo stoan we in een lang traditie heel kostbaar, ja heel skon

ik zeg het op zijn Frieslands, we stoan niet stil, nee, it giet oan!

Odulphus Brabantus, pastor in Oorschot

Kersthuis

Een stal is geen huis,
daarvoor zijn er teveel kieren,
de wind heeft er vrij spel
en kan vrijuit door de ruimte gieren.

Een stal is geen huis,
verwarming en comfort ontbreken,
er is geen bank, amper een stoel,
er is een bed van stro, zonder deken.

Een stal is geen huis,
er zijn geen deuren die sluiten,
ramen missen een gordijn:
er komt onbehegen van buiten,

Maar de warmte die je er vindt
heeft niets te maken met dikke muren,
niet met een rieten, gesloten dak,
en ook niet met oplaaiende vuren.

Het gaat om dat kleine Wezen,
dat straalt, verwarmt, heel intens,
dat de stal vult met vertrouwen:
het beste kersthuis voor ieder mens.

*Christianne
van de Wal*

Kopij Contactblad Sint-Petrus en H. Bernadette. Uw eventuele bijdrage m.b.t. onze geloofsgemeenschap kunt u tot uiterlijk 10 maart 2019 inleveren bij het parochiesecretariaat: Nieuwstr.7, 5688 BD Oirschot, onder vermelding: plaatselijk katern Contactblad; of via E-mail: parochieblad@petrusparochie.nl of: parochieblad@bernadetteparochie.nl

Familieberichten

DOPELINGEN

SINT-PETRUS en H. BERNADETTE

14 oktober:
Lizz Verkooijen.

28 oktober:
Jasper van Hek.

14 september:
Stan Vosters.

21 oktober:
Davy van Vroenhoven.

04 november:
Vive van Summeren.

16 september:
Amy van Iersel.

28 oktober:
Dylan van der Hamsvoort..

25 november:
Kyara Smetsers.

16 september:
Sem Verwolf.

28 oktober:
Olivier Dumbraveanu..

25 november:
Sofia Broks.

JUBILEA H. BERNADETTE

06 oktober: 50-jarig huwelijk Jan en Marie van Laarhoven.

HUWELIJKEN SINT-PETRUS

14 september: Laura Pijs en Bram Vosters.

28 september: Rob van Agt en Lieske de Laat.

JUBILEA SINT-PETRUS

13 november: 60-jarig huwelijk
Rien Laenen en Joke van Kroonenburg.

OVERLEDENEN SINT-PETRUS

04-09-2018 Toon van Assouw, 67 jaar partner van Elly

Heengaan en toch blijven?

Ik ben niet meer.

Met jullie leven, was een hele eer.

Waar ik nu heen zal gaan?

Of de hemelpoort open zal staan?

Ik weet het niet.

Ik ben nu duizenden asdeeltjes die je ziet.

Ik fladder op de wind, heen en weer,

rond onze mooie Oirschotse toren, keer op keer.

Ik was eerst niet, was daarna 67 jaar wel.

Langzaam dood, maar hopelijk bij jullie nog lang in tel.

Het is goed zo: ik heb een fijn leven gehad en heel veel genoten.

Met velen van jullie als pleziergenoten.

Bekijk mijn overlijden door mijn ogen,

dan is mijn dood meer dan redelijk,
niet zo zwaar en houd je droge ogen.

Ben lief en verantwoordelijk voor elkaar
en maak zoveel mogelijk plezier.

Daarvoor staan we eigenlijk op de aarde hier.

Tuntje Assouw.

06-09-2018 Ria de Kort, 92 jaar

weduwe van Nol van der Avort

Ria was een strenge moeder. Dingen moesten op een bepaalde manier gebeuren. Van traditionele huisvrouw ontwikkelde ze zich tot een maatschappijkritische, geëngageerde vrouw die lid was van de Acht Mei Beweging, Amnesty International en D66. Haar geloof was haar reddingsboei, maar ze had ook kritiek op de kerk, omdat die volgens haar niet genoeg meeding met de moderne tijd.

Het overlijden van haar dochter kon ze maar moeilijk een plaatsje geven. Ze was zeer begaan met het lot van de minderbedeelden, ze steunde hen zoveel ze maar kon. Op latere leeftijd liet haar geheugen haar in de steek. Ze kon niet meer zelfstandig blijven. Haar positieve insteek en wilskracht bleven altijd zichtbaar, tot de dag van haar dood. Ze heeft kunnen genieten van een mooi en lang leven.

14-09-2018 Mien Walravens, 89 jaar

weduwe van Jo van den Aker

Mien is geboren en getogen op de Oude Grintweg. Na het overlijden van haar moeder nam zij de zorg van het gezin over. Ze trouwde met Jo en samen kregen zij twee kinderen. Later werd

de familie uitgebreid met 4 klein- en 10 achterkleinkinderen. Na het overlijden van haar man nam Mien het leven weer goed op. Ze heeft nog mooie reizen gemaakt, ging vaak fietsen met haar vriendin en genoot van de kaartclubjes. Drie jaar geleden verhuisde Mien naar Huize St. Joris. Daar heeft ze genoten van de activiteiten en vooral van het kaarten met de vriendinnen die bij haar op de etage woonden. Na een kortstondig ziekbed is ze in het bijzijn van haar naasten overleden in haar 'auw hok' aan de Oude Grintweg. Haar liefde en warmte zullen gemist worden.

**17-09-2018 Janus van Brunshot, 76 jaar
weduwnaar van Gonnine van den Hout**

Janus kwam uit een groot gezin. Hij trouwde met Gonnine en stichtte met haar een gezin van vier kinderen. In zijn werkzame leven werkte hij als drankventer bij Brouwerij de Kroon. Daarnaast was hij actief in de plaatselijke politiek. Hij was 28 jaar raadslid en ruim 20 jaar wethouder. Hij was een mens onder de mensen. Hij was fier, energiek en vastberaden. Hij wilde de mensen het naar hun zin maken, zover dat mogelijk was. Een klein jaar geleden overleed zijn vrouw en maatje. Vlak daarna hoorde hij dat hij zelf aan een onomkeerbare ziekte leed. Hij is in het 'Bijna Thuis'-huis, in het bijzijn van zijn naasten, rustig ingeslapen.

**08-10-2018 Cor Spanjers, 76 jaar
echtgenoot van Mien Roefs**

Cor was een goede man, vader en opa. Een voorbeeld voor iedereen: liefhebbend, trots en positief. Hij werkte hard en nam verantwoordelijkheid. Hij bouwde samen met Mien een bloeiend varkensbedrijf op met durf, visie en doordenken. Hij stond voor iedereen klaar en gaf desgevraagd raad of was er gewoon om even te buurten. Zijn kinderen, aangetrouwden en kleinkinderen waren zijn grote trots. Hij genoot van de gewone, eenvoudige dingen en liet iedereen meegenieten. Zijn grote hobby was het Gilde St. Joris, waar hij ruim veertig jaar geleden begon in de dansgroep en later tamboer werd, ook daar was hij altijd aanwezig. Een ongeneeslijke ziekte werd hem fataal. Zijn gezin, familie en vele vrienden zullen hem vreselijk missen.

**16-10-2018 Toon van de Biggelaar, 87 jaar
echtgenoot van Toos Koolen**

Toon was een goede, eenvoudige man. Samen met zijn vrouw stichtte hij een gezin met vier kinderen. Toon slaagde erin een mooie boerderij op te zetten waar hij trots en gelukkig op was. Na het stoppen van de maatschap ging hij werken bij Brabants Landschap om zijn tijd in te vullen. Daar had hij het prima naar de zin.

Ook ging hij in de Petrus-basiliek aan de slag als kerkenwacht, wat hem voldoening gaf. In zijn vrije tijd fietste hij graag met zijn vrouw door de natuur om te kijken naar het vee en de akkers, met tussendoor een bakje koffie en buurten. In 1992 werd de stal omgebouwd tot woonhuis, zodat zij op hun eigen vertrouwde stekje konden blijven wonen. Daar waren ze heel gelukkig mee. De elf kleinkinderen kwamen graag bij opa en oma en samen hadden ze altijd veel plezier. Toon was geïnteresseerd in nieuws, sport en in alles wat er om hem heen gebeurde. De afgelopen jaren zat zijn gezondheid hem niet mee: hij moest steeds meer inleveren. De laatste weken voelde hij dat zijn lichaam hem in de steek liet. Toos heeft hem tot het laatst verzorgd, waar hij heel trots op was. Bewust heeft hij van iedereen afscheid kunnen nemen. Het is goed zo.

20-10-2018 Sjef Hoosemans, 83 jaar

Sjef is geboren in Moergestel, maar kwam met zijn ouders, broers en zus in Spoorndonk wonen. Daar werkte hij thuis op de boerderij en zorgde voor de akkers en het vee. Negenentwintig jaar geleden kwamen hij, zijn broers en zus op de Spoorдонkseweg wonen en werden meteen in de buurt opgenomen. Sjef was een harde werker, eenvoudig, zorgzaam, sociaal met een gouden hart. Samen met anderen verzorgde hij de pastorietuin en het kerkhof, evenals diverse tuintjes bij particulieren. Hij fietste graag in de omgeving en ging regelmatig op bedevaart en bezocht de H. Eik. Hij hield van kaarten in de Enck en bij de KBO. Toen zijn gezondheid brozer werd, één broer en zus overleden waren, werd hij trouw bijgestaan door buurtgenoten. Dank zij hun hulp heeft hij in zijn eigen vertrouwde omgeving kunnen blijven wonen. Hij putte moed uit de volgende versregels: Veel fijne herinneringen verzachten het verdriet,

Voorgoed uit ons midden, maar vergeten doen wij niet.
Hij is zacht en vredig ingeslapen, nadat hij nog afscheid heeft kunnen nemen van zijn broer Janus.

**12-10-2018 Peer Peters, 84 jaar
echtgenoot van Helma van Helvoort**

Peer is jarenlang notaris geweest in Oirschot. Hij was de vader van drie kinderen en opa van vier kleinkinderen. Hij was de grote animator voor het verwezenlijken van 't Hofje', een woonzorgcentrum voor gehandicapten. Hij was een goede vriend en een betrokken lid van de Lionsclub Best-Oirschot, de Mr. Pieter van Kollenburg stichting en beschermheer van Gilde St. Joris. Samen met zijn gezin bezocht hij veel buitenlandse steden. Hij was een echte Bourgondiër. Hij hield van goed eten en een goed glas wijn. In zijn leren stoel kon hij genieten van de familiefeesten, zoals Sinterklaas en Kerstmis. Zacht en kalm is hij heengegaan.

**30-10-2018 Vinny Engelen, 85 jaar
weduwe van Ben de Beer**

Vinny was een zelfbewuste, kleurrijke vrouw. Ze was creatief en hield van tekenen, schilderen, koken, dansen en zingen. Ze zat vaak achter de naaimachine om kleren te maken. Ook schreef ze gedichten en had eigen bundels. Haar moederhart klopte voor haar kinderen en kleinkinderen. Ze was heel zorgzaam. Ze hield van vakanties en een lekker kopje koffie op een terras. Afgelopen tijd was zwaar voor haar. Ze was ongeneeslijk ziek, maar ze hield de moed erin. Ze was dankbaar voor de vele bezoeken en de permanente zorg en aandacht die ze kreeg van haar kinderen en verpleegsters. Zacht en vredig is ze heen gegaan.

**31-10-2018 Harrie van Nunen, 86 jaar
weduwnaar van Marietje van Roy**

Harrie was een goede man en vader. Hij was trots op zijn gezin en zijn grootste rijkdom waren de kleinkinderen. Een dieptepunt in zijn leven was het overlijden van zijn zoon. Hij was zeer sociaal en hield met iedereen rekening. Als stukadoor was hij betrokken bij de bouw- en houtbond. Hij was geïnteresseerd in sport op teevee, maar speciaal voetbal én Oirschot Vooruit. Van die club is hij 70 jaar lid geweest en heeft hij het dameselftal opgericht en 5 jaar begeleid. Op familiefeestjes maakte hij graag levenslopen. Hij was dankbaar voor de bezoeken van zijn zussen en familie. De laatste tijd werd hij lichamelijk en geestelijk zwakker. In huize St. Joris is hij na een goede, liefdevolle verzorging heengegaan.